

nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der kom fra den ærede Krigsminister og fra andre ærede Medlemmer, skal jeg ikke gøre det, idet jeg ikke tror, at der derved vil blive bragt mere Klarhed til Bøje i de modstridende Anskuelser, der ere komne til Orde her, og for at give et Eksempel skal jeg fratage Ordet.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Præsts Amts 1ste Valgkreds (S. Scavenius) har Ordet. (Stemmer: Han er horte). Da han ikke er til Stede, giver jeg Ordet til Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds.

B. Pedersen: Jeg skal rette mig efter den højtærede Formands Anmodning og indskrænke mig til en meget kort Udtalelse. At det foreliggende Lovforslag staar i meget nøje Forbindelse med den provisoriske Fæstning, er jo umiskendeligt, og for saa vidt undrer det mig heller ikke, at flere ærede Medlemmer have foreslaaet at slaa Lovforslaget ihjel straks. Det kan være en Skønssag, og efter den Maade, man har behandlet Folketinget paa, forundrer det mig slet ikke, at et saadant Forslag kommer frem fra flere Sider. Naar jeg imidlertid agter at stemme for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, er det, fordi jeg ikke kan skønne, at der kan være nogen Fare forbunden dermed, navnlig efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra flere Sider af Benstre. Det forekommer ogsaa mig, at det kunde være ønskeligt, om et eventuelt Udvalg kunde gennem en Udvalgsbetænkning eller paa anden Maade tydelig og klart vise, hvad Folketinget nu agter at gøre med Hensyn til Spørgsmaalet om en Forandring i den bestaaende Hærlov. Naar jeg derfor nu vil stemme for Overgangen, er det en Selvfølge, at jeg fuldstændig forbeholder mig min fulde Frihed med Hensyn til den Stilling, som jeg vil indtage, naar Lovforslaget maatte komme frem til senere Forhandling, og at jeg forbeholder mig fuld Frihed ikke alene over for dette Lovforslags senere Behandling, men ogsaa over for ethvert militært Lovforslag, som mulig maatte fremkomme senere.

S. Scavenius: Der er blevet talt om „den stille Magt“ her i Landet, som en Gang i Tiden skulde blive det afgørende for denne Sag som for mange andre vigtige Sager. Ja, det er jo muligt, at en saadan „stille Magt“ vil komme frem og vise sig afgørende. Jeg for mit Vedkommende er, om

jeg saa maa sige, ikke saa mystisk anlagt, men jeg ser paa Sagerne temmelig realistisk, og den Realitet, der her ligger for for mig, er den Fæstning, som jeg kan se, naar jeg spaserer uden for Kjøbenhavn, til hvad Side jeg saa vender mig. Denne Fæstning eksisterer, den bliver man virkelig nødt til at tage Hensyn til; der er ikke nogen fra nogen Side, der er saaledes stillet, at han og hans Venner kunne have nogen Udset til at faa en saadan Magt her i Landet, at de kunne faa denne Fæstning nedlagt, der nu en Gang er bygget. Fæstningen staar der, til den maa der tages Hensyn, og til den er der ogsaa ganske naturlig taget Hensyn, og et meget væsentligt Hensyn, i det Lovforslag, der er os forelagt. Nu vil imidlertid, hvis man tør dømme fuldt ud efter de Udtalelser, der ere fremkomne, det ærede Medlem fra Nøen (Bøffen) ikke tage Hensyn til denne Fæstning: Det vil være hans Opgave at se helt bort fra den i det Udvalg, som skal nedlægges, at søge at føre os tilbage til, hvad man kalder Forsvarsplanen af 1866. Han vil indskrænke Hæren i Størrelse, og han vil vel sandsynligvis ogsaa indskrænke den i feltmæssig Dygtighed. Hvis det ærede Medlem og hans Venner vedblivende ville staa paa dette Stede, ja saa kan man jo paa Forhaand sige, at der ikke kan komme noget ud af de Forhandlinger, der skulle føres, ja maaste, som det ærede Medlem for Bøje Amts 3dje Valgkreds (Falkensfjerne) fra sit Standpunkt haabede, en helt forandret Situation — det kan man jo ikke vide — i politisk Henseende, men hvad dette Forslags Realitet angaar, vil der ikke komme noget ud af det. Imidlertid, man har jo Lov til at haabe, at det, om man tør udtrykke sig saa, ikke vil gaa fuldt saa strengt til, som Præsten prædiker, at der dog er noget Haab om, at man kan komme til et virkeligt Resultat, til det Resultat, som det kommer an paa, som det først og fremmest kommer an paa, nemlig at den Fæstning, der nu er bygget, kan blive forsynet med det nødvendige Befæstningsmandskab til at kommandere det Skytis, som er sat paa denne Fæstning. Regeringens Opfattelse, saa tydelig og bestemt udtalt af den højtærede Krigsminister nu ved denne Forhandling og mange Gange tidligere, er jo, at Opgaven ingenlunde er den, at vor Hær, saa snart der udbræder en Krig, straks hurtigt muligt skal trække sig inden for Kjøbenhavns Volde, hvor den saa skal ligge stille og lade sig angribe. Tværtimod, Meningen er den, at den Fæstning, der er bygget, just skal bevirke, at Hæren bliver mere mobil, mere stiftet til at møde Fjenden ogsaa uden for